

Det er i Virkeligheden deres Stilling; de ere jo meget ivrig betænkte paa, og det er jo et Hovedpunkt i deres Overvejelser, hvorledes de kunne finde Midler til at erstatte dette. Hør vi Andet fra den ærede Ordfører, end vi maa have Erstatning for Krumflutning, Lamp og Klotting? Nei, dersom de Herrer vare sødte for 200 Mar siden, vilde de staa paa Spiden af deres Tids Bevidsthed. Som Stillingen nu er, tror jeg, de ere komne saameget for sent, saa at der ingen Grund er til at vente efter dem.

Efter disse almindelige Bemærkninger, kommer jeg til Lovens enkelte Punkter. Naar jeg da først skal omtale Bøiestrafpen, tror jeg, det er rigtigt, at vi nu paa dette Tidspunkt, hvor Sagen foreligger sidste Gang her i Thinget, gjøre os klart, hvad det nu er for en Straf, man vil indføre, for at der ikke i den Henseende skal være nogen Tvivl. Der var ved 2den Behandling paa visse Punkter udtalt Tvivl om denne Strafs Anvendelse. Der var Nogle, der mente, at der ikke skulde bruges en Lænke dertil. Denne Tvivl er nu afskaaven, Straffen bestaar i en Lænke paa 1 Men, hvori vore Soldatet herefter skulle bindes. Det er altsaa sikkert. Dernæst, hvad angaar Udsørelsen af denne Straf, tillod det ærede Medlem (Bojsen) sig igaar med stor Suffisance at sige, at denne Straf kunde ikke udføres under aaben Himmel. Men hvad staaar her i Loven? Her staaar, at „Fængslingen skal ske paa et saavidt muligt afspærret Sted, der er beskyttet imod Veir og Vind“. Ero de Herrer ikke, at det er under aaben Himmel? (Stenbæk: Læs videre!) Ja, det ærede Medlem kan være ganske rigtig. Jeg tror, han gjør bedst i at læse over paa sin egen Bekste. Han kan være sikker paa, at jeg skal læse ham Læsten helt ud. Altsaa, det er sikkert nok, at denne Straf, saaledes som den staaar her i Loven, kan anvendes og vil blive anvendt saaledes, at Vedkommende bindes under aaben Himmel paa et Sted, der, saavidt muligt, er afspærret. Men skjønner vedkommende Jurisdiktionschef, at det ikke er ret gjørligt i det givne Tilfælde at finde et afspærret Sted, kan han ogsaa udføre Straffen paa Torve, Gader og Veie, paa Stæder, der ikke ere afspærrede. Det er der ikke det Mindste i Veien for. Altsaa, denne Straf kan udføres efter Lovens Ord under aaben Himmel paa Stæder, der ikke engang ere afspærrede. Naar de ærede Herrer sige: Ja, men det sigter til Opholdet ombord, det sigter ikke til Opholdet i Land, siger jeg, at jeg bryder mig meget lidt om, hvad de Herrer sigte paa, og meget lidt om, hvad den ærede Ordfører sigter paa; han pleier aldrig at ramme, hvor han sigter. Jeg bryder mig om, hvad der staaar i Loven; thi det er sikkert, at, hvad der staaar i Loven, vil blive anvendt i det virke-

lige Liv. Det er det, der gjælder, og der er ikke et eneste Ord i Loven om, at det, der sigtes til, er Forholdene ombord. Det er en Regel, som ikke alene skal anvendes ombord, men ligesaa vel iland. Nu skal jeg læse videre, nu skal jeg sige det ærede Medlem, der afbrød mig, i at komme til Slutningen af denne Sætning. Medens det nemlig tidligere i 1876—77 var saaledes, at man fortrinsvis, nei, udelukkende kan jeg gjerne sige, tænkte paa denne Strafs Anvendelse under aaben Himmel, tænkte paa dens Anvendelse i Tilfælde, hvor der ingen Arrestlokaler er, er man nu kommen til den Uvidelse, at man ikke alene vil anvende den under aaben Himmel, og ikke alene vil anvende den saaledes, som den daværende Krigsminister udtalte, at den Vedkommende bindes til en Pæl, til et Træ eller til en Væg, men endogsaa endvidere vil anvende den der, hvor der er Vagt- eller Arrestlokaler. Derfor staaar der i det følgende, at hvor slikt Lokale findes, skal Straffen udføres i dette. Men dersom Nogen tror, fordi det staaar saaledes i Loven, at Straffen af den Grund vil være udelukket, hvor Vagtkalender ikke findes, tager han fuldstændig fejl. Løst imod, denne Straf vil fortrinsvis blive anvendt, hvor der er Nødvendighed for den, hvor der ingen Arrestlokaler er (Stemmer: Ja!) Ja, det vil altsaa sige under aaben Himmel. Nei, vær de rolig for, at den Straf, de her ville begave vort Folk med, er en Straf ganske af samme Kaliber som Blokken og Gabestokken. — Jeg skal endnu, inden jeg forlader selve Straffens Udsørelse, gjøre opmærksom paa, hvilken Vilkaarlighed den tilstøder i Anvendelsen. Det er en fuldstændig forskjellig Straf, efter som den anvendes. Efter hvad jeg hører, sker det ombord saaledes, at den Vedkommende læntes til Masten, men saaledes at Væilen gaar omkring Masten, saa at den Vedkommende kan bevæge sig om Masten. Jeg tror, det er den hvidærede Marineminister, der har udtalt dette. (Marineministeren: Nei.) Ja, ja, saa var det et andet æret Medlem. I hvert Fald kan den anvendes saaledes, der er ikke i Loven det Mindste i Veien derfor. Pæl, naar den kan anvendes saaledes, siger jeg, at den er forholdsvis mildere, fordi den Vedkommende kan tage Bevægelse, kan gaa omkring Masten. Men naar den Vedkommende læntes til en Væg, maa han staa ganske stille. Altsaa er der en meget stor Forskel i Udsørelsen, en Forskel, som ogsaa gjør sig gjældende paa en meget indlysende Maade. Naar det nu hændes iland, at den skal anvendes paa en saadan Maade, at den Vedkommende ikke er hindret i at gaa og sidde, maa det dog komme an paa, hvor de sætte den Vedkommende. Sætte de ham under aaben Himmel, er der megen liden